

SEDM OBLASTÍ VÍTĚZENÍ

CECIL J. duCILLE

(Konference Sezimovo Ústí, září 2006)

Andělu církve v Efezu

26. září večer

Haleluja! Přijde čas, kdy nebudeme potřebovat žádné překladatele. Všichni budeme mluvit v jazycích. Slovo dnešního večera je z 2. kapitoly Zjevení. Chceme mluvit o první rovině vítězení. Bůh nás různými okolnostmi formuje, aby se z nás stali vítězové. Dal sedm kroků, jimiž máme projít. V našem růstu nejdou chronologicky. To znamená, že nenásledují za sebou jedna, dva, tři, čtyři... Není to tak, že musíte dokončit krok číslo jedna, abyste se dostali ke kroku číslo dvě. Ale ve vašem životě probíhají všechny kroky zároveň, dokud práce není dokončená.

Zjevení 2:1: „*Andělu (neboli poslu) Efezské církve piš: Totoť praví ten, kterýž drží těch sedm hvězd v pravici své, kterýž se prochází u prostřed těch sedmi svícňů zlatých.*“ První lekce, kterou mě Bůh naučil z Božího Slova, byla, že má sedm mužů, kteří jako sedm hvězd září ve stejném čase v nebi. Když jeden padne, jiný povstává, aby v církvi byla v každé době plnost Božího světla. Ten princip je úžasný a jenom Bůh ho mohl stvořit. Každý člověk má část, žádný nemá celek. Každý člověk zná plnost, ale má jí jenom část. Jeho část má být předána lidem, a mezi lidmi se pak zrodí plnost vítězství. Když tedy jeden předá svoji část a další a další předají zase své, Tělo Kristovo obdrží celek. Ale Tělo Kristovo nezjistí, že vlastní celek, dokud se všechny údy neshromáždí. Takže plnost Božího slova je v církvi. A v určeném čase Bůh způsobí, že se církev spojí, a potom nastane zjevení plnosti, celku. A zjeví se na zemi. Rozumíme tomu principu? Protože tomu principu rozumíme, budeme mluvit o první oblasti vítězení, a to je asi všechno, co dnes večer zvládneme.

Říká se tu, že Kristus ve své pravici drží těchto sedm mužů a že Kristus chodí uprostřed svícňů, nebo lépe, v prostředním svícnu. Rád bych slyšel, co v tomto verši říká česká Bible. Víte, jsou lidé, kteří kážou, že je sedm svícňů, a každý z těch sedmi svícňů má sedm ramen. A že Ježíš je prostřední svícen mezi těmi sedmi. Ale obraz, který Bůh dává mně, je jeden

svícen se sedmi rameny a uvnitř prostředního ramena je Kristus. Všimněte si, že prostřední část svícnu jako jediná stojí na zemi. Ostatní ramena jsou držena prostředním, jsou na něm zavěšena. Takže Boží vůle je, aby Kristus nejprve vzešel v jedné církvi. To je církev uprostřed svícnu, anebo svícen uprostřed svícňů. Šest je číslo člověka. Když odstraníte sedmý svícen, jediné, co vám zůstane, je člověk. Ale prostřední, sedmý svícen z něho činí Krista. Amen.

Než půjdeme dál, chtěl bych ještě vyjasnit jednu věc, jeden bod. Z jisté církve v Michiganu mě vykázali, protože jsem kázal, že tito andělé nebyli duchovní bytosti, ale lidské bytosti. Jsem si jist, že mě odsud nevykážete, když budete pozorně poslouchat, co vám říkám. Víte, Bůh nemůže říct andělské bytosti: „Znám tvoje skutky, opustil jsi svou první lásku.“ Bůh mluvil k lidské bytosti. A nazval ji andělem církve v Efezu.

Zjevení 2:2: *„Známt' skutky tvé, a práci tvou, i trpělivost tvou, a že nemůžeš trpěti zlých; a zkusil jsi těch, kteříž se praví býti apoštolé, ale nejsou, a shledals je, že jsou lháři.“* Dalo by se říct, že se to vztahuje na nás? Dnes ráno, když sestra mluvila o knize jednoho amerického bratra, který se považuje za proroka, jsme jí začali říkat, že je falešným prorokem. Známe ho osobně. Postavil se proti slovu, které nám Bůh dal, tak víme, že je falešný prorok. Je v obecenství s bratry, kteří jsou „velcí proroci“, a o všech se prokázalo, že jsou homosexuálové a cizoložníci a další věci. Dokonce bylo prokázáno, že zastávají učení absolutního smíření (ultimate reconcilliation), to znamená, že nakonec všichni budou spaseni, dokonce i ďábel. Já osobně nechci jít do nebe, kde je ďábel, ale právě to oni kážou. Bible říká: „A zkusil jsi je.“ Důvod, proč jste tu, je ten, že jste zjistili, že jsou lháři. Ve světě, ve kterém jsme, je mnoho, mnoho apoštolů. Pravý apoštol je povoláný, vyučený a poslaný Bohem. Falešní apoštolové jsou lidé, kteří byli Bohem povoláni, mnozí z nich byli částečně Bohem i vyučeni, ale žádný z nich nebyl Bohem poslán. Boží Slovo říká, že spasení přichází ze slyšení. Nemůžete slyšet Boha, pokud neslyšíte Boží slovo. To znamená, že slyšení přichází skrze Boží slovo. Ale v Božím Slově je kladena otázka: Jak mohou slyšet, když nemají kazatele? Jak byste mohli slyšet, aniž byste měli kazatele? Jakého jste měli kazatele, takoví jste křesťané.

Následuje další otázka: Jak mohou kázat, aniž by byli posláni?¹ Pokud chcete dokázat, jestli nějaký kazatel je z Boha, nebo ne, položte mu otázku: Kdo tě poslal? Pokud je schopen odpovědět, pokud řekne, že ho poslal Bůh,

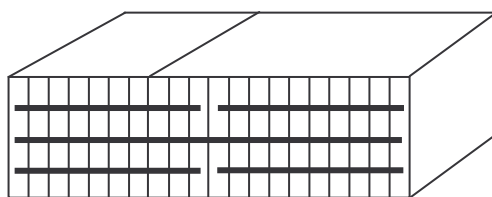
---

¹ Římanům 10:13-15 – „Každý zajisté, kdožkoli vzýval by jméno Páně, spasen bude. Ale kterak budou vzývati toho, v kteréhož neuvěřili? A kterak uvěří tomu, o němž neslyšeli? A kterak uvěří bez kazatele? A kterak kázati budou, jestliže nebudou posláni?“

musíte od něj zjistit, jak ho Bůh poslal. Někdo řekne, že měl sen. Ale když vás pošle Bůh, to není o snu. **Víte**, že jste posláni. A potom ne každý, kdo je poslaný, je apoštolem. Přestože slovo apoštol znamená „ten, který je poslaný“. Je třeba dosáhnout určitého stupně v Bohu, než vás Bůh může poslat jako apoštola. Takže z toho chápeme, že ne každý služebník je apoštolem. Protože služebník je také poslaný. Slovo apoštol v Božím Slově označuje někoho, kdo je ustavený, pomazaný a poslaný.

V Božím Slově je popsáno pět tyčí, které drží stánek pohromadě.

Jedna tyč vlevo nahoře, jedna vlevo dole, jedna, která běží prostředkem po celé nahoře a jedna vpravo nahoře a jedna vpravo dole. Pokud vaše tělo je chrámem Ducha chrám má v sobě Boží slovo, obsahuje

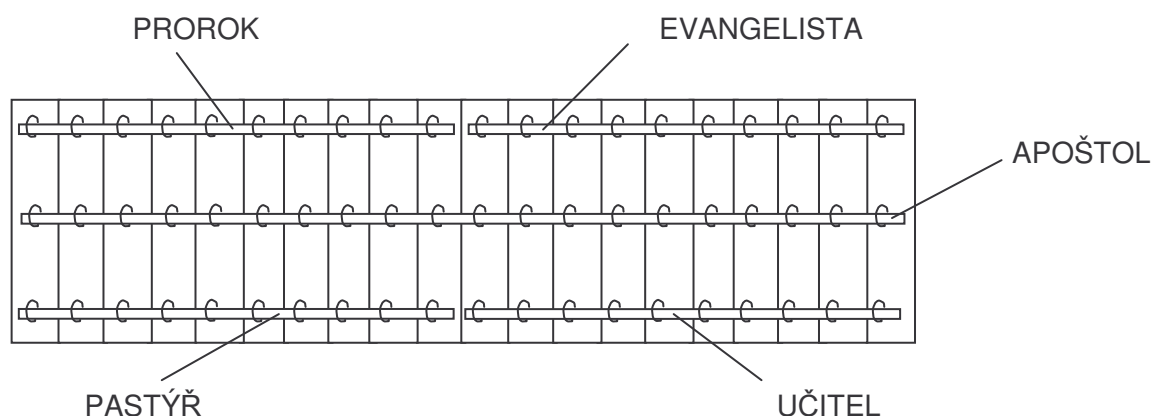
straně, jedna vpravo dole. Pokud vaše tělo Božího, pak každý symbolicky zapsané symboly. Ve vašem

těle jsou největšími služebníky ruce. Pět prstů reprezentuje služebnost, služebnost těla. Druhých pět prstů představuje dílo pomocníků, spolupráci, pomoc jednoho druhému. Takže když chci zvednout nějaký náklad a zvedám ho jednou rukou, mám jenom určitou sílu, když zvedám náklad oběma rukama, síla se násobí. Když budu chtít něco zvednout a vynechám z toho palec, který představuje apoštola, ruka nebude schopná udělat téměř nic. To znamená, že každá skupina, každá církev, každé Tělo musí mít apoštolské vedení, a to je ta prostřední tyč. Když vám prostřední tyč stojí za zády, všichni jste v jedné linii. Ale když prostřední tyč odstraní, někdo bude nakloněný dozadu, jiný dopředu. Aby stánek mohl stát rovně, umístil tam Bůh tyč, která prochází celým stánkem.

Takže dlouhá tyč je apoštol. Kratší tyč vlevo nahoře je prorok. Prorok nemůže směřovat církev. Váš život nemůže být určován prorockým. Bůh ustavil v církvi apoštolskou služebnost, aby ukázala, jakým směrem se má církev vydat. Vpravo nahoře máme evangelistu, vlevo dole pastýře a vpravo dole učitele. Takže máte pět služebností, které se musí v církvi projevat. Prorocká služebnost produkuje, tvoří proroka. Ale ne každý, kdo prorokuje, je prorok, protože celé Tělo prorokuje. Boží záměr je, aby se celé Tělo stalo prorokem, apoštolem, vším dohromady, a aby už těchto služebností nebylo třeba.

Desky představují křesťany. Rozumíte tomu? To, co váže desky k apoštolské služebnosti nebo k jiné službě, jsou zlaté kruhy. Kruh neboli prsten představuje manželství. Takže Tělo je v manželském svazku se služebností skrze zlatý prsten (kruh), kterým se drží. Požehnaná věc na služebnostech, deskách a kruzích je, že žádná služebnost nemá moc

církev(desky) držet. Zlaté kruhy má církev a rovněž zlato pokrývá desky.

Zlaté kruhy drží tyče a tyče podpírají desky. A pokud chápete princip, který do toho Bůh vložil, rozumíte, proč mi Bůh řekl, když mě vysílal: „Nikdy nevlastni církev.“

Někteří služebníci říkají: „Moje církev.“ Nikdy nevlastni církev. Církev vlastní služebnosti. Jinými slovy, tak jak tady před vámi stojím, možná jsem nejproduktivnější zakladatel církve či kazatel, jakého byste mohli najít. Byla doba, kdy jsme s manželkou založili čtyři sbory každý měsíc. Cestovali jsme z místa na místo. Když jsme někam přijeli, někdy nebylo potřeba víc než dvou kázání, a církev byla založena. Bůh prostě přivedl lidi, lidé padli na kolena a celé shromáždění se znovuzrodilo za jeden večer. Ale nikdy jsme žádnou církev nevlastnili. Proto když Bůh řekne **apoštol**, mluví o člověku, kterého On sám vyučil, poslal a se kterým neustále zůstává ve službě pozvedání církve. Apoštol nikdy nemůže církev vlastnit, zbohatnout na ní, přivlastnit si sbírku, nemůže dělat nic jiného, než předávat Boží slovo, pokud je pravým apoštolem.

To znamená, že Bůh říká, že proto, abyste mohli být vítězi, musíte vědět, kdo nebo co je apoštolská služebnost, kterou následujete. Někdy to rozpoznáte jenom tím, že si přečtete knížku. Proto je nebezpečné číst knihy, které směšují špatné věci s evangeliem, které přijímáte. Víte, na autory většiny knih, které čtete, se mě můžete zeptat, protože většinu z nich osobně znám. Jednou jsem jel s jedním bratrem, jehož knihy mnozí z vás máte. Jeli jsme do Bloomingtonu v Illinois, na místo velice blízké tomu, kde máme dnes církev. Tehdy tam bylo obrovské shromáždění a toho večera měl kázat. Myslím, že řídil auto a já jsem seděl vedle něj. A najednou mě něco napadlo a řekl jsem mu: „Jak může někdo kázat takovou věc?“ Vůbec jsem netušil, že mluvím k němu o jeho učení. Myslel jsem si, že vykládám o někom jiném, kdo tuto převrácenou doktrínu vyučuje. Byl potichu a já jsem mu

vysvětloval celé učení a ukazoval mu z Božího Slova, jak je to správně, a jak to, co káže, je pochybené. Ten bratr pak šel se mnou na shromáždění a předal nádherné slovo. Všem lidem to moc požehnal. A pak jednoho dne napsal článek do nějakých svých novin a v něm psal o tom, jak se mnou jel v autě a jak ho Bůh napravil. Jak mu ukázal, že učení absolutního smíření (o tom chtěl tenkrát večer kázat) je špatně, a jak to změnilo celý jeho život. Ale poté, co to napsal, se sešel s lidmi, kteří tomuto učení věřili, a činil pokání ze svého pokání. Řekl, že jsem ho přesvědčil proti jeho vůli. A tak některé knihy, které vám posílá, stále mluví o absolutním smíření.

Bůh má pouze jedno učení. V žádném případě se nemůže stát, že byste mohli říct: buď to může být tak, a nebo to může být i jinak. Boží slovo je světlem mým nohám a lampou mé stezce.²

Bůh posílá svoje světlo, aby všichni lidé mohli být osvíceni. Slunce ráno svítí z nízkého úhlu, je nízko nad obzorem. Během dne se úhel a intenzita slunečního svitu mění, ale stále je to Boží světlo. A proto rozpoznávejte apoštola. Je to Bůh ve vás, který rozpozná Boha v těch, které Bůh poslal. Haleluja. Vaše duše bude nasycena energií Božího života, který vychází z Božích synů. Nespokojujte se s ničím menším. Amen. Když si neopatříte správnou stravu, nebudete mít ani správnou energii.

A tak tady říká: „...a shledals je, že jsou lháři.“ (Zj 2:2b) Prosáli jste všechno to množství informací, které přichází z duchovního světa, a našli jste správný pokrm, který byl poživatelný. Odmítli jste jed. Vzali jste si čisté slovo, které vám dává život. Dobře jste udělali.

„A snášel jsi, a trpělivost máš, a pro jméno mé pracovals a neustal.“ (Zj 2:3) Snášeli jste a máte trpělivost? Trpěli jste pro Boží slovo, kterému věříte? Vzpomínám si, jak se v Rovně na Ukrajině všichni kazatelé, do té doby přátelé, obrátili proti bratru Sergejovi, když uvěřil slovu, které Bůh do Rovna poslal. Bůh neposlal do Rovna slovo jenom pro něj samého, ale pro celou oblast, aby byla osvícena Božím světlem. Ale oni se proti němu bezdůvodně obrátili. Vzpomínám si, jak jsme jednou večer šli v Rovně do církve. A po shromáždění kazatel řekl, že to slovo odmítá, protože jsem udeřil do stolu. Seděli tam jako mrtví. Jako kdyby vůbec nic neslyšeli. A tak jsem udeřil do stolu, abych je probudil. Další den, když mělo být další shromáždění, řekli: „Bratře Marku, ty můžeš přijít a kázat, ale nesmíš mluvit nahlas, nesmíš křičet, nesmíš mluvit v jazycích a nesmíš bouchat do stolu. Tamtoho člověka už v církvi nechceme.“ Zůstal jsem doma, Mark šel sám. To znamená, že Bůh vkládá do církve ducha, který umí rozpoznat Boha v kazateli.

---

² Ž 119:105 – „Svíce nohám mým jest slovo tvé, a světlo stezce mé.“

Ale vy jste měli trpělivost. Protože mnozí na vás útočili, jako že jste hloupí mladí lidé. Díky Bohu za hloupé mladé lidi, kteří milují Boha a kteří budou chodit v pravdě a spravedlnosti. Protože to má důvod, proč Bůh ustavil církve v České republice a v Bratislavě, v této celé oblasti. Má to být jediná naděje, kterou Evropa bude mít. Bůh chce, abyste stáli. Přichází hodina, kdy všechno půjde proti vám. Tak je potřeba, abyste se sytili nyní a zapustili do Boha kořeny, až přijdou bouře, aby vámi nepohnuly. „*I snášel jsi, a trpělivost máš, a pro jméno mé pracovals a neustal.*“ Chvála buď Bohu všemohoucímu.

Ale ještě jsi nezvítězil. Vykonal jsi skutky. Se skutky se to má tak, že pokud skutky ve vás nevypůsobí život, je to všechno marné. Pojdme nad tím trochu přemýšlet. Udělal jsem pro Boha veliké věci. Udělal jsem pro Boha mocné věci. Ale apoštol Pavel o sobě říká, že si musí dávat pozor, aby sám nepadl. Od roku 1947, 1948 (o těch letech jste určitě slyšeli ☺) pracuji na Boží vinici a měl jsem příležitost, milou příležitost a někdy nemilou příležitost, setkat se s mnohými Božími muži. Chtěli byste se setkat s mužem, který byl při tom, když nějakému člověku zrovna usekli ruku? On tu ruku zvedl, přimáčkl ji zpátky a řekl: „Ve jménu Ježíše.“ A obě ruce toho člověka byly v pořádku jako dřív. Pokud byste viděli člověka toto učinit, co byste si asi o něm mysleli? Ó, to je Boží muž! Velký Boží muž. A co kdybyste viděli nějakého člověka, naprosto šíleného, v obrovské síle, ve stavu zuřivosti. Bylo potřeba deseti mužů na to, aby ho svázali, aby ho udrželi v klidu. Přivezli ho v zavřeném autě, bylo to jako vězení, taková malá dodávka. Ten samý člověk, který vrátil na své místo useknutou ruku, řekl: „Otevřete dveře, chci do toho auta.“ Říkali: „Ne, ne, bratře, rozseká tě na kousky. Deset mužů s ním mělo co dělat.“ A on řekl: „Říkám, otevřete to auto.“ Otevřeli, rychle ho pustili dovnitř a zamkli. Neslyšeli nic. A potom někdo klepal. Otevřeli dveře. Vyšli z nich dva muži ruku v ruce a s jasnou, zdravou myslí. Neřekli byste, že to je mocný Boží muž? Byl. Ale víte co? On činil mocné skutky, protože věřil Bohu. Ale nikdy ho to nezměnilo uvnitř. Ten samý člověk, když udělal ty mocné skutky, si vzal láhev. Stal se z něj alkoholik, zatímco činil mocné skutky. Zemřel jako alkoholik jednoho večera, poté, co učinil mocné skutky. „Znám tvoje skutky.“

Čtvrtý verš: „*Ale mám' proti tobě to, že jsi tu první lásku svou opustil.*“ Opustil svoji první lásku, ale Bůh ho nikdy neopustil. Opustil svoji první lásku, ale Bůh ho nikdy neopustil. Jinými slovy, Bůh ho zkoušel, prozkoušel a pronesl oblastmi utrpení. Bůh tvořil člověka. Ale on odmítl být učiněn. Víte, co udělal? Vybuodoval obrovské místo a nazval ho Údolí zázraků. Nemocní tam chodili a byli uzdravováni. Chodili tam ti, kteří trpěli, a byli požehnáni. Stal se mocným ve skutcích a chudým ve svatosti.

Takže láska, kterou měl pro Boha, se obrátila v lásku ke skutkům. Dávejte si na to pozor, bratři. Jste na stejné cestě. Bůh vám říká, že vaše skutky jsou dobré. Ale to, co Bůh chce, je vaše duchovní dospělost a duchovní kvalita. Všechny skutky, všechno, co můžete pro Boha udělat, neznamena vůbec nic, pokud ta práce neučiní něco vnitřnímu člověku, protože Boží vůle je, abyste byli jako Ježíš Kristus. Je Boží vůle, abyste byli schopni jednoho dne odložit tělesnost, kterou jste, a být jako Kristus. Něco vám řeknu. Když vás Bůh povolal, nebyli jste dokonalí. Ani dnes večer nejste dokonalí. Ale Bůh na vás pracuje, pokud dovolíte, aby ve vás Duch Boží činil to, co ve vás činí – zabíjí ve vás vašeho otce. Zabíjí ve vás vaši matku. Zabíjí ve vás váš národ. Jinými slovy, nemůžu chodit a chlubit se, že jsem černochoch, že jsem silný, že jsem takový a že jsem takový. Já nejsem nic. Z Božího pohledu. Bůh z vás chce učinit Krista.

S jedním bratrem jsme společně pracovali v Božích věcech. Jednoho večera byl takový netrpělivý, zápasil s Bohem. Řekl Bohu: „Bože, řekl jsi, že o cokoliv požádám, to mi dáš.“ Řekl: „Bože, já Tě dnes večer žádám o dokonalost, dej mi ji. Na základě Božího slova mi dáš dokonalost.“ A Bůh řekl: „Ano. Ano, můžeš ji mít. Můžeš mít dokonalost. Ale je tu jeden malý problém. Musíš se zbavit nedokonalosti, která je v tobě.“ Takovou odpověď může dát jedině Bůh. Je to vaše. Buďte dokonalí. Tak jako Otec, který je v nebesích, je dokonalý. Můžete to udělat, tak to udělejte. Je ve vás příliš vaší národnosti, příliš vašeho otce, příliš vaší matky. Musíte začít odmítat tělesnost, která je ve vás. A proto nás Bůh volá, abychom hleděli na Ježíše. Nakonec jsme zpívali píseň, ve které se říká: „Pane, Ty jsi nádherný. Pane, Ty jsi úžasný. Pane, Ty jsi víc, než o čem je moje vlastní srdce schopné přemýšlet.“ Když začnete vidět Ježíše, začnete vidět sami sebe. Když Ježíš ve vás vzroste, vy se stanete menšími. Sestro, bratr, o kterém jsi mluvila, přišel do shromáždění takto: „**JÁ** jsem Boží prorok.“ Nemohl jsem si pomoci, musel jsem se smát. Žádný Boží prorok toto neudělá. Amen. My jsme malí – prorok, apoštol; ze všech lidí nejmenší. Když stojíš před Bohem, jsi malý a hrozný. Haleluja. Tak jediné, čím chci být – Bože, učiň mne svým služebníkem. Chvála buď Bohu.

„Ale mám něco proti tobě, totiž že jsi tu svou první lásku opustil.“ Jak opustíte svoji první lásku? Ale, Bože, vždyť Tě miluji! Ano, ty mne miluješ druhou jakostí. Něco jsem ti dal a ty miluješ tu věc víc než mne. Jednou ke mně přišel Duch Boží a řekl: „Dej mi zpátky uzdravování, které jsem ti dal.“ Víte proč? Jednou jsem vyráběl dřevěné uhlí, sekal jsem dřevo, připravoval jsem si to. Duch Boží ke mně přišel a řekl: „Teď jdi a modli se za bratra Wilsona.“ Řekl jsem: „Ano, Pane, hned jak dodělám tady to dřevo.“ A jak jsem do toho dřeva ťal, odrazilo se a praštilo mě přímo do čela, až jsem

viděl hvězdičky. Vyskočil jsem a dal jsem se do běhu. Představte si malé město – řítím se po ulici, celé městečko samozřejmě běží za mnou. Říkali si, že když běžím, někde se určitě něco musí dít. Otočil jsem se a všichni běželi za mnou. Vzal jsem to zkratkou a běžel jsem k domu bratra Wilsona. Bratr Wilson byl zasažen duchem šílenství. Oči mu lezly z důlků. Prodrál jsem se lidmi, kteří stáli na zahradě, vešel jsem do jeho pokoje a vidím, jak na mě zírá. Vložil jsem na něj ruce a řekl jsem: „Ve jménu Ježíše.“ On jen tak vydechl, dlouze vydechl, jako kdyby se vrátil z nějaké dlouhé cesty, a řekl: „Bratře duCille, děkuji.“ Haleluja! A tak to šlo dál. Jednou jsem kázal v nějaké církvi, a jakmile jsem začal kázat, všichni lidé padli na zem. Viděl jsem jenom temena jejich hlav. Jindy jsem byl doma a viděl jsem, jak ulicí běží jedna bláznivá žena. Věděl jsem, že pro ni nemají žádný lék. Zrovna přšelo. Řekl jsem Bohu: „Bože, vysvobod’ to dítě. Bože, jestli ji chceš vysvobodit, přiveď ji do této místnosti.“ Kolem domu jsem měl plot. A věřte mi nebo ne, ta žena přeskočila plot a najednou slyším klepání na dveře. Otevřel jsem a přede mnou stojí ta bláznivá žena. Crčela z ní voda. Řekl jsem: „Chvála Bohu, ty jsi přišla. Poklekni.“ První věc, kterou musíte s duchem učinit: převezměte autoritu. Nedovolte tomu duchu, aby se před vámi manifestoval. „Ve jménu Ježíše, poklekni.“ Poklekla. Ve chvíli, kdy poslechla Boží slovo, jsem věděl, že je uzdravena. Vložil jsem na ni ruce, ona mi poděkovala a šla domů. A tak jsem se v té malé oblasti stal legendou. Jdu po ulici a proti mně nějaký dělník. Zastavil se u cesty, sundal čepici a poklonil se. Uvědomil jsem si, že je něco v nepořádku. Vzdávali mi čest, kterou měl mít Bůh. A to nebylo dobře. Ale nemohl jsem s tím nic udělat. Tak ke mně Bůh přišel a řekl: „Dej mi to zpátky.“

Jeden z nejmocnějších mužů, kteří kdy v církvi byli, se jmenoval William Branham. Už jste o něm určitě slyšeli různé věci. Lidé o něm říkají to i ono. Ale ten člověk byl velice pokorný. Zčásti byl indián a hrozně rád chodil na lov, to byla jeho slabost. Ale byl to velice pokorný muž a miloval Boha. Nebyl vzdělaný, ale učinil víc zázraků než kdokoliv jiný. Jel do Afriky a kázal, že jsme synové Boží. Přišli nějakí domorodci, zajali ho a odvedli do vesnice. Říkali: „Dneska zjistíme, jestli je pravda, že jsi syn Boží. Protože syn našeho náčelníka zemřel, a pokud jsi Boží syn, tak ho vzkřísíš. Ale pokud nás podvádíš a nejsi Boží syn, zabijeme tě.“ To byla pro kazatele dobrá výzva, že? A tak tam šel a modlil se. Lehl si, rozložil se na toho chlapce. A chlapec kýchl a vrátil se k životu, obživil. A je mnoho, mnoho dalších příběhů o moci Boží, která pracovala v jeho životě.

Jednoho dne stál s bratrem Sonmorem... Znáte bratra Sonmora, staršího bratra Sonmora. Stáli spolu v místnosti a hovořili. Někdo zaklepal a přišli dva muži, že ho chtějí vidět. Řekli: „Máme slovo od Boha.“ Ptali se:

„Co to je za slovo?“ A ti muži padli na kolena, chytli ho za nohy a řekli: „Ty jsi Kristus, syn živého Boha.“ Bratr Branham z toho byl tak zarmoucený, že padl na zem a řekl: „Bože, zabij mne. Bože, zabij mě. Protože to nejhorší, co jsem nikdy nechtěl, se mi stalo. Lidé, místo aby uctívali Boha, uctívající mne.“ Nakonec ho Bůh skutečně zabil. Nakonec ho Bůh zabil. Měl autonehodu, při které do něho narazil nějaký opilec. Neměl šanci ujet. A když umíral, dozvěděl se, že jeho žena je na tom taky špatně. Jejich syn vzal jeho ruku a vložil ji na ni. Ve jménu Ježíše byla uzdravena. Ale on zemřel. Říkám vám všechny tyto věci, abyste věděli, že skutky vás nespasí, že skutky nezpůsobí, abyste byli jako Ježíš. Ti, kteří jsou jako Ježíš, budou činit skutky jako Ježíš, ale pokud opustíte svou první lásku a začnete milovat skutky nebo milovat zázraky, o všechno jste přišli.

Můžete ztratit svoji první lásku, a přesto být tady a chválit Boha. Mě by zajímalo, jestli rozumíte tomu, kam mířím. Vaše srdce a vaše mysl se obrací k něčemu jinému než k dokonalosti, k té dokonalé bytosti, kterou vás Bůh chce učinit. Bůh z vás učinil staršího, kazatele, a vy jste tak fascinováni tím, že jste kazatel, že zapomenete na Boha. Kázání zaujme první místo a Bůh je na druhém. Někdy vám Bůh dá ženu a ona se stane vaší prioritou. A Ježíš je potom druhý. A někdy Ježíš klesne i na třetí místo. Děti a všelicos jiného se dostane na první a druhé místo. Bůh říká, že se potýkáte se stejnou věcí jako Branham a ostatní. Stojí před vámi stejná věc. Je Ježíš Kristus první ve vašem životě? Odpovězte sami sobě, ne mně. Sami sobě. Je Ježíš Kristus první ve vašem životě? Možná, že byste měli činit dnes večer pokání. Možná, že bychom měli mít shromáždění pokání. Je Ježíš Kristus číslo jedna ve vašem životě?

Bůh tady říká: „*Proto si vzpomeň, odkud jsi spadl, a čiň pokání a první skutky. Jinak k tobě brzy přijdu a pohnu tvým svícem z jeho místa, nebudeš-li činit pokání. Ale máš to, že nenávidíš skutky nikolaitů, které nenávidím i já.*“ (Zj 2:5,6, NBK) Vy nevěříte v pastory. Niko-laitén – lidé, kteří vládnou nad Božím lidem. Anebo v to věříte? Věříte v ředitele v Božím díle? Ty uděláš to, ty tamto, ty půjdeš tam a ty zase tam, tebe dáme do pořádku... Bůh říká: „Je to dobrá věc, že nemáte rádi nikolaity.“

„*Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim (církvi dnes večer): Tomu, kdož zvítězí, dám jísti z dřeva života, kteréž jest u prostřed ráje Božího.*“ (Zj 2:7) Pokud jste schopni zvítězit nad tím „já“, které je ve vás, pokud zvítězíte nad touhou být veliký, která je ve vás, pokud zvítězíte nad těmito problémy, nad neschopností udržet si svoji první lásku, pokud jste schopni toto učinit, říká Bůh, pak jste vítězové. Říká: „Kdo má uši, slyš. Dám ti jíst ze stromu života, který je uprostřed ráje Božího.“ O čem to mluví? O Ježíši Kristu. On řekl, že vám dá Krista, Krista přebývajícího ve vás. Krista ve vás,

naději slávy. To pulsování života ve vás. Pokud nad tímto zvítězíte. Duch odpadnutí nebo toho, že to nezvládnete, je vždy přítomen. Pokušení obrátit se k něčemu jinému než k Ježíši je vždycky přítomné. Toto je vaše první láska. A Bůh vám říká: „Vzpomeňte si, jaké to bylo, když jste byli čerstvě spasení.“ Vzpomeňte si na dny, kdy jste milovali Boha víc než cokoli jiného. Vzpomeňte si na časy, kdy jste chtěli Boha víc než vlastní dech. Pokud se vrátíte ke své první lásce, dosáhli jste prvního stupně vítězství. Bůh vám požehnej, bratři. Nevím, jestli chcete jít dál, dát prostor pro pokání. Bůh vám požehnej, chvála Bohu. A děkuji za to, že jste dnes večer byli tak pozorní. Amen.